

كورتە چىرۆكى

عېششقىما

ئەبەدىم

نووسىنى: ئەقېن

پايسىزى ۲۰۲۱

رۆژیک کاتی گه پانهوم بوو دوای تهواوبوونی کاره کهم کات درهنگی کردبوو، ناچار به ته کسی بگه پیمهوه مائهوه، وهلی؛ تا مائهوه دل به خورپه و ترسهوه بووم! چونکه لیره کاتیک کچیک دهبینن به ته نیایه راسته زمینان له گه ل شهیتان یه که دهگریت بو په لاماردانی. تا وهریکهوت و گه شته بهر دمرگای مائهوه مان من ترسم لی زیاتر دهبوو خو ئه مه یه کهم جاریشم نه بوو به ته نیا وه گه پیمه مائهوه به لام هه رجاریک به ته نیا ب، زیاتر ترسم لی ده نیشیته وه.

من "فه رهنگیز" یه کیکم له شارنشینه کانی کوردستان بواری دهروو نیم تهواو کردووه و ئیستا راپوئیکاریکی دهروو نیم هه رپۆزه و ئازاریکی نوئ ده بیستم هه ر کچیک دیت بو لام باسی ئازاره کانی ده کات راستی بلیم ترس له من زیاد ده کا، زیاتر و زیاتر له پیاوان ده ترسم، یه کیک ده ستریزی کراوته سه ری له لایه ن باوکی، یه کیکی تر له لایه ن خالی، یه کیکی تر له لایه ن دۆستی دایکی یان دلداری خوئی. دهی با زیاتر قول نه بمه ناو نووسینه وه، من وام که دهنووسم خوم ون ده کهم له کویم؟ له نا کاویک وه ناگا دیمه وه که چی بی!

چه ندین په رهم پرکردووته وه، به لام دوایی ده گات به چی نووسینه کانم هیچ گشتیان فریده ده مه زیلدانه کهی ته نیشتم.

من و دايكم له مائىك دەژياین، باوكم سالانىك پىش ئىستا خودا ئامانەتەكەى
لى و مرگرتبويوه و منىش تاقانەى دايەم بووم، من خولىام بوو بىم بە نووسەر
وئى نەمدەتوانى رستەكان بەيەك پىزىكەم و رۇمان و چىرۇكلىك بەۋنمەوه.
چەند نەخۇشلىكم هەبوون كە دەھاتنەوه سەردانم چەند وشەيەكيان دەوت، من
دەمويست بەبى بەفیرۇدانى يەك چركە وتەكانيان بنووسمەوه، بۇيە هەمیشە
پىكۆردى دەنگىم دادەنا...

چەن وتەيەكى كچەفرىشتە ئاسەكەمم بىرە:

- دانەيەكيان كە چەندىن سال ئە ژىر پىخەفى دەستدرىژى كردنى باوكى و
مامى مابوويوه، يەكەم دیدار كە پىم ئاشنابوو، پىش هەموو شتىك پىرسىم:
دەتەويت شتىك بلىيت؟ يان بىكەيت كچى جوانم؟
وتى: دەمەويت برۇم، برۇم بۇ شوئىنىك دوور لە زەوى، بۇ شوئىنىكى دوور لە مرۇق،
لە گۆشەيەك بىم و كەس لام نەبىت و سەيرى ئەو مرۇقانە بکەم كە
باشبوونيان بىپراددە بوو، وئى پەئەى رەشيان بەئىو چەوانەوه بوو كاتىك روويان

نیشاندا، دەمەوێت برۆم سەیری ئەو مرۆفانە بکەم که هیچ بێرکردنەوویەکی

خراپم بۆیان نەبوو..(ئەم چەن دێرەیه مێشکمی جەنجال کرد).

دوای چەند سەردانییەك و دەستگیرکردنی بەناو باوك و مام كچه

فریشتەئاساکەم، که تەنیا تەمەنی ۱۶ ساڵ بوو بە دووگیانییەوه خۆی بە

پەتی ئازادی هەئواسی...!

ئاخر ناکرێت کچێك له بەهاری ژینی بێت و کهچی هەئوهرینی دەستپێکات!

من دوای بینینی وینەهی كچه فریشتەئاساکەم له مانشپنتی رۆژنامە که

له ژێرەوه نوسرابوو بەهۆی دەستگیرکردنی باوك و مامی، كچه بێلانە و بێچارە

دەبێت، ناچار پەنا بۆ خۆکوشتن دەبات.

ئاخر هەواڵی ناراست بۆ؟ ئەمما ئەوان نازانن راستی چیرۆکی كیژەلاو چییە...

گشت شەویك بەر له خەوتنم چاو بە میدیاکاندا دەخشیتم دەبینم كچێك

مرد، كچێك كوژرا، كچێك بێ هەواڵە، كچێك رڤێندرابوو بەلام ئیستا تەرمی

له ئاودا دۆزرایەوه.

ئاخر پێم نائین چۆن دەستان دەچیتە گیانیان و دەیانكوژن؟

"چۆن دەكریت بەرامبەر لاشەيەك دانیشیت و بیر له كهلهی سهری بکهیتهوه كه رهنکه لهناو سهریدا دوونیايهك خهیاڵی جوان و پلانی تیدابیت، چۆن دهكریت بهرگه بگريت له بهرانبهر چاوانی داخراوی كه رهنکه سالانیک بیت چاوهړتی دیداری كهسیك بیت، بیر له پهنجه جوانهکانی بکهیتهوه كه بههریهکی خودایی تیدا بیت، كه ئاوا له بهردهمت سارد و مات پراكشاوه رهنکه لهبهر دلی تاكه كهسیك جلیکی لهبهر كریبیت، ئاخړ چۆن دهستان دهچیته كوشتنی ژنان بهو ههموو جوانیهوه كوشتن كاریکی ئاسان نییه مهگهر به ئەسته مرقایهتیت تیدابیت دهستت بچیته بۆ رۆح كیشانی ژنیک."

ئهگهر پیاوان بیر بکهنهوه به كوشتنی تاكه ژنیک چ جوانیهك له سروشت لهناو دهچیت، ئەوا لهتهنیشته سهری گوللهیهك دهدات بهسهری خۆیهوه له تهنیشته ژنهكهوه دهكهویته سهر زهوی...

ئهمرۆ زۆر ههست به خراپی دهكهم، ههست دهكهم لهویهړی خراپیدام جا بۆ درۆ بکهم ههر كهسیك لهم رۆژانه لهخۆرا دهكوژریت ترس خهم و پهژاره منیک كه حالی ههموو كچانی كۆمهنگاكهم دههینمه چاكبوون بهلام ئەمرۆ ناتوانم هیچ شتیک، بۆ حالی خۆم بکهم.

چوومه باخچهی نزیك مائمان دیم كچیک ته مهن ۱۷ سال له بن دارنك

خهو بردبویهوه، چوومه لاسه ری تا له خهوه ههستا، كه سیبه ریکی لاسه ری دی

ترسیکی ئه نیشته، دهستم دا له قژی و وتم: مه ترسه كچی جوانم!

وتی: من فهیروز تو كییت؟

خوم پی ناساند و پرسیم كه بۆچی ئیره ی و كوان دایك و باوكت؟

وتی: من جگه له خوا هیج كهسم نییه.

وتم: بۆ نابیه ته میوانم بۆ ژهمی ئیواره؟ ئه سلهن خۆیشم باش نیم و ببه به درمانی

حالم، پازی نه بوو به لام فهیروز گیان كوئی ههیه بۆی بجیت؟

بهر له وهی بگه مه ماله وه به نامه یهك دایكهم تیگه یاند،

چوومه ماله وه، پیشوازیه کی گهرم له لایهن دایكمه وه كرا بۆ كچه بهیوون

ئاساكهم.

دوای نانخواردن و قسه ی شیرینی دایكهم، دوای دمره فته و مرگرتن دایكهم چووه

سه ر به رماله كه ی، له كوئاییدا من و فهیروز به ته نیا ماینه وه.

فه ره نگیز: فهیروز گیان شهوان له كوئی ده می نیه ته وه؟

فهیروز: شه قام تاكه په ناگه مه داده گیان.

فهرهنگیز: كهواته ناشخوئیت وانیه؟!

فهیروز: نا!

فهرهنگیز: ئه ی دهتهوئیت خوشکیکت هه بیته؟ بۆ نموونه وهکوو: من.

فهیروز به لآم تازه خۆ له لایهن خواوه بیبهش کراوم.

فهرهنگیز: ئی واتا ناتهوئیت بیته خوشکی بچووکی من!

فهیروز: جا من كه ی بهخت باشی بۆ هیناوم خوشکیکی وهك تۆم هه بیته؟

فهرهنگیز: ئیستا بهخت باشی هیئا بۆت رازیت یا نا؟!

فهیروز: مه گهر ده کریت بلیم نا؟

دوای پیداکری من به رانبهر دایکم چوو قوتابخانه، کچیکی هینده ژیر و

زیرهك خۆ ناکریت له خوئندن داببریت، ئه و رۆژانه ی پشوو بوو له گه ل خۆم

دهمبهد، به لکوو كه میك ره گهزی به رانبهر بناسیت هه رچهنده ئه ویش كه م

ئه زموون نه بوو ل همن زیاتر رووداوی بینیه.

له م چهند رۆژه ی دواییدا هه وائی مردنی دوو خوشك بلاو بووه وه به دهستی

باوکی و له چه میکیش فری درابوون هه ر هاوته مهنی فهیروز بوون، به م هه وائله

فهیروز زۆر حالی خراب ببوو.

له‌ژووورهوه بوو تا شهو درهنگ هیچ یه‌کیک له وانه‌کانیشی نه‌خویند، لای من تا پاددهیه‌ک ئاسایی بوو، چونکه من هه‌موو رۆژێک چیرۆکی وا دووباره ده‌بینم و چاره‌سه‌ری ده‌که‌م و ده‌ینێرم بۆ به‌شی به‌رپرس، به‌لام فه‌یروز نا وه‌کوو من، هه‌ست و دڵ سارد نه‌بوو.

له‌ناو جی‌گام‌دابووم بینیم فه‌یروز ده‌یه‌وێت شتێک بکات به‌لام نه‌مزانی، هه‌وێم نه‌دا لێی بیچرێنم چاوه‌رپم کرد تا ته‌واو ده‌بیت، کاغه‌زێکی پێدام نوسراوی له‌سه‌ر بوو، وتی: داده گیان ده‌کریت به‌یانی له فه‌رمانگه‌که‌ت ئه‌مه له‌ژێر وینه‌ی ئه‌و کچانه به‌هیت له دیوار و هه‌ئێواسیت؟

پاستی بلێم ئۆقره‌م برابوو بۆ خویندنه‌وه چونکه قسه‌کردن له‌گه‌ڵ فه‌یروز هه‌ر پسته‌یه‌کی وانه‌یه‌که، نه‌یه‌شت بیخوینمه‌وه و وتی: له فه‌رمانگه له‌به‌رده‌م ژنانی ئه‌وئ بخوینمه‌وه. نه‌مه‌ه‌ویست رازی بم به‌لام له‌گه‌ڵ فه‌یروز گیان مه‌گه‌ر چی ده‌کریت؟

زه‌نگی به‌یانی لێیدا هه‌رسی‌کمان له‌خه‌و هه‌ستاین دواي نان‌خواردن هه‌ر یه‌که و چووینه سه‌رکارمان.

فه‌یروز: داده گیان خۆ کاغه‌زه‌که‌ت له‌بیر نه‌کردوه؟

نا ئەزىزم دەكرىت شتىك لەبىر بكەم كە نوسىنى تۆى تىيدا بىت؟

فەيروز وتى: زۆر چاكە بۇيان بخوئىنەوه.

باشە دلى دادە دەىخوئىنەوه بىشك بە، فەيروزم گەياند و بى ئۆقرەبووم بۇ
 كۆكردنەوهى ژنانى فەرمانگەكە و خوئىندنەوهى، بە ھەمووانم راگەياندبوو
 كە فەيروز زۆر بە رووداوهكەى دوئىنەى حالى تىكچووويوو، ھەمووان دەيانناسى
 بە حوكمى ئەوهى چەند جارىك لەگەئم ھاتوو بە قسە پىر پەندەكانى
 ھەمووانى ئالودەى خۆى كردبوو، دواى كردنەوهى كاغەزەكە لە يەكەم دىرەوه
 نوسرابوو: "ئەگەر خودا دوو بائم پىچ بدات بە تارىكى نيوە شەو بۇ زوور بە
 ژوورى كچانى نىشتمانەكەم دەفرم و دەچمە لاتەنىشتيانەوه، چونكە دەزانم
 كەس نىيە فرمىسكىان بسرىت. دەچمە زورى ئەوانەى كە قەرار واىە بۇ
 بەيانىەكەى بىن بە بووكىكى بىدل، فرمىسكى ئەو كچە دەسرپەوه كە بۇ
 عىشقە نەئىنيەكەى ھۆن ھۆن دەگرى و فرمىسك لەچاوى قەتەس نابىت و
 نابرىت... دانە بە دانە ئەو كچانە لە ئامىزدەگرم كە بوونەتە قورىانى
 خۆشەويستى باوك و براكەى، ئەو كچە بىچارەيە كە بە نيازە خۆى بكوژىت

بسوتیت له ئاگری دوونیا خۆی وێران بکات هه‌ردوو با‌ئه‌کانمی پێ دهبه‌خشم
با ئیره‌ بپوا".

دوای ته‌واوکردنی هه‌مووان ده‌ستیان برد بۆ چاوانیان و داواکه‌ی فه‌یروزمان
جیبه‌جی کرد و له هه‌موو شوینیک بلاوه‌مان پێکرد.

نازانم چۆن کچیکه‌ پر هه‌ست دئگهرم به‌رانبه‌ر به‌ ژیان کۆئنه‌در نازانم چی
بئیم که به‌رانبه‌ر وه‌سفی فه‌یروز کامل بیت..

چه‌ندین سا‌ل تپه‌یری دایکم له‌سفره‌که‌مان که‌م بوویه‌وه ئاخر من راهاتبووم
له‌ بچ باوکی، ئه‌مما نه‌بوونی دایکم نا، تام له‌رزمتی عیشقی باوکه‌م نه‌بینی
حه‌سرتی نه‌بوونی دایکیشمی هاته‌ سه‌ر..

فه‌ره‌نگیزیک شپاوتر له‌سه‌ر خاونه‌که‌ ده‌بیندرا، شکاوتر له‌ پێشوو،
فه‌یروزیک پره‌یز و شکۆ له‌سه‌ر خاونه‌که‌بوو وه‌ک هه‌میشه‌ هێژیک بوو بۆم
من دایکه‌م له‌بیر نه‌کرد وه‌ها به‌ ئاسان، به‌لام خودا په‌رجوویه‌کی نارده‌بوو بۆم
که‌ وه‌ک فریشته‌ خه‌مه‌پوین و جوان وه‌ک به‌یوون ئاسا، من هیچکات دایکه‌م
له‌یاد نه‌کرد، به‌لام فه‌یروز له‌گه‌لم بوو هاوڕێگه‌م بوو راهاتم، به‌لام راهاتیش
وه‌ها ئاسان نییه‌، به‌لام ده‌بیت قبولی بکه‌ین من به‌ته‌واوی ژاکا و بووم...

به‌لام دهنوت خودا ناروویه‌تی بۆم تا دوای دایکیشم به‌یه‌کجاریی نه‌شکیم.

کۆتا سائی خویندنی ئاماده‌یی بوو هه‌موو کاریکم بۆی کردبوو تا بگا به‌و خه‌ونه‌ی خۆم و دایکم هه‌مان بوو بېم به‌ پارێزهر، به‌لام نه‌کرا له‌ کۆتایی فه‌یروز یاسای به‌ده‌ست هینا چوار سائی خویندنی ته‌واوکرد پارێزهریکی لی‌هاتوو و چاکی لی‌ده‌رچوو.

خه‌ونی من و دایکم ئه‌و توانی به‌دی به‌ینیت، هه‌به‌ته‌ به‌ ویست و ئیراده‌ی خۆیه‌وه، گه‌رنا هه‌چ که‌س ناتوانیت بئ ویستی خۆی بگات به‌و ئاسته‌ی چوار ده‌وری لی‌یان ده‌ویت.

بوو به‌ هاوپی‌شه‌م له‌ فه‌رمانگه‌ جا گه‌ر بلێین پله‌ی له‌ من به‌رتر بوو ئای خوايه‌ چ هه‌ستیکی خۆشه‌! به‌ باشترین پارێزهری کچان و مندالان ناسرا و ئه‌وه‌ی من ده‌مویست دانه‌ به‌ دانه‌ هه‌وئێ بۆ دا و ئه‌نجامی دا، کچه‌ لاویکی شكاو بییت به‌ نووسه‌ر و پارێزهر ده‌بییت چ نیعمه‌تیێک بییت بۆ کۆمه‌نگا؟!

کورێکی وه‌ك خۆی جوان و شاکار هاته‌ ژيانی به‌ناوی "ماکان" ژيانی هاوسه‌رگه‌یریان پیکه‌ینا.

تەمای سەفەرئیکیان هەبوو هەر دەکرا ئەنجامی بدن پەیوەندی بەکاری
ماکانەوه هەبوو، فەیرۆز هیچ ویستی لەسەر نەبوو، وەلێ دلی ئۆقرەوی نەدەگرت
ماکان بەتەنیا برۆا رۆژنیک پیش سەفەرەکەیان داوام کرد لای من بمیننەوه
کەمیک زامی ئەم چەند ساڵەم بۆ سارپێژ بکات...

رازى بوون و خوانى ئیوارەمان تەواوکرد و شەووەکەمان بە خۆشى بەرپێکرد جا
فەیرۆز هەمیشە عادەتی گەردبوو بەوەی تەنیا خۆی قژم شانە بکات، مەگەر
خۆی لام نەبیت ئینجا ئیجازەم هەیه خۆم شانەى بکەم، ئەو شەووە لای من
دەخەوت، ئیستاش بیرمە دوا وشەکانی لە میشکم دەنگ دەداتەوه!

ئاخر من نەدەکرا رێبەم بەوەی ئەوان برۆن، دەبوایه بیرم ئی بکردایەتەوه، تا
ئیستاش نەفرەت لە خۆم دەکەم کە ئەوەندە خەم ساردبوومە بەرانبەر مرۆفەکان
بئ هەست بوومە. فەیرۆز بە دەستە ناسک و بچکۆلانەکانی قژمی شانە کرد
و کردی بە کەزى ئەو شەووە فەیرۆز هیچ باش نەبوو حائی وەك ئەو کاتەى
ئیھاتبوو کە دوو کچەکە هەوائی مەرگیان بلاو بوووە، ئەوەندە بۆنى کردم
گومان لە دلم پەیدا ببوو جارێکیتر بیان بینمەوه...

شهو له‌گه‌ڵ ده‌نگی نا‌ئهی فه‌یروز وه‌ئاگا هاتم، وادیاریوو خه‌وی ناخۆشی

بینیبت، له‌ناکاوێک له‌خه‌وه‌ستا و وتی: کوا ماکان؟

وتم: هه‌ر له‌وێ خه‌وتوووه‌ دیاره‌ خه‌وت بینوو!

وتی: ئه‌رێ، خه‌وێک هه‌ر ده‌توت په‌یامبه‌ره‌ به‌لام نازانم چیی وت، هه‌ر به‌پراست

نازانم بیرم نییه‌ ئاخر.

وتم: ده‌ی بیرێ لێ مه‌که‌وه‌ هی د‌ئ‌خوریه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌یانی سه‌فه‌ر ده‌که‌ن و

ویستت له‌سه‌ری نییه‌.

وتی: نا په‌یامێک بوو بۆ نه‌چووم به‌ ماکان بلێم، ئای خوایه‌ بیرم نه‌ما چیی وت

پیره‌پیاو.

دوای دوود‌ئ‌ی و بی‌ئ‌ؤ‌قره‌یی زۆری فه‌یروز، به‌ فشاری من خه‌وته‌وه‌، به‌لام سه‌د

خۆزگه‌ نه‌ده‌خه‌وته‌وه‌ خۆزگه‌ نه‌مه‌ده‌ه‌یشت بخه‌وێته‌وه‌ ئاخر من نه‌مه‌ه‌یشت

ره‌نگه‌ ئێستا زیندوو بان من تاوانبارم زۆر، ده‌زانن بۆ؟ خۆم ئه‌وم نارد بۆ باوه‌شی

خاک، پێگه‌م دا خاک گیانی پاکی فه‌یروز له‌ ئامێز بگرێت. به‌یانی کات

دره‌نگی کردبوو بۆ گه‌شته‌که‌یان به‌بع نانی به‌یانی و باسکردنی دوینێ شه‌و

چوون بۆ فرۆکه‌خانه‌، هه‌رچه‌نده‌ که‌ش و هه‌وا ته‌واو باش نه‌بوو به‌لام ناچار

بوون، ما ئاواواییم له فهیروز و ماکان کرد و رۆشتن، بهر له وهی برۆن وتی: داده گیان ئاخر ئه وه دوونیا به گهر نه متوانی بتبینمه وه گهر ته مه ن ریی نه دا له ئامیزت ببکه مه وه له ما له که م چاپیکی کتیه که مم هه یه بۆمی بلا و بکه وه به دم قاقا وه وه للامم دایه وه، وای له دئی ساردم ده زانن هه ندیک جار مرۆف ئه وه نه ده دئ سارد نه بێت بۆ خۆشه و یستانی، ره نگه چه ندین رووداوی دئه هه ژین روونه دات ئاخر من چ جیاوازی م هه بوو له گه ئ ئه و باوکه ی که هه ردوو کچه که ی ره وانیه ی مه رگ کرد، چ فه رقی کم هه بوو له گه ئ ئه و مام و باوکه ی کچه که یان ره وانیه ی مه رگ کرد!

منیش فه یروزم ره وانیه ی مه رگ کرد که هه یج و یستی له سه ر نه بوو ته نانه ت کاتی رۆشتنیش فرمی سکی چاوانی نه ده وه ستان، دوا ی سی کاتزمیر نازانم چۆن هه ستیک بوو و یستم له سه ر سه یرکردنی تۆری کۆمه لایه تی هه بوو ئه سلهن هه یج کاتی کاتم بۆ نارخسیت له ئینته رنیت هه و آل بخوینمه وه و به دیارییه وه دانیشم له په یجه کانه وه بینیم و نوسرابوو هه وائی که وتنه خواره وه ی فرۆکه هه یه که له ئاسمانی پرئومی د چه ندین خیزان ئومی دیان له ناوچوو...

من ئه‌سله‌ن بیرم نییه چیم کرد، به‌س ئه‌وه‌نم بیره پر به مائه‌که‌م هاوارم کرد "فه‌یروز". دوای به‌هۆش هاتنه‌وه‌م چووم بۆ فرۆکه‌خانه، ئاخر بۆ کچیکی بیکه‌س و شکاو گه‌لێک سه‌خته خۆی بجیت هه‌وائی مه‌رگی ئازیزی پارچه‌یه‌ک له رۆحی خۆی دئنیایه‌وه.

له فرۆکه‌خانه بووم کاره‌سات بوو، ته‌عزیه‌ش وانه‌بووه هه‌ریه‌که و له شوینی خۆی شینی ده‌کرد، هه‌ریه‌که و له شوینی‌یک جه‌رگی ده‌سووتا، من چه‌نده هه‌ست ساردبووم خوایه! چۆن غیرهت گرتوومی سه‌یری شکاویان بکه‌م ئاخر هه‌ندی‌کجار مرۆف باش نییه تاییه‌کانی ژیان ببینیت که به‌سه‌ری داها ت هه‌ست به له‌ده‌ستدان ناکات ته‌نیا وه‌ک نه‌خۆشه‌کان توانیم به‌شکاوی دانیشم چاوه‌رپی هه‌وائی دئنیای مه‌رگی پارچه‌یه‌ک له رۆحم بکه‌م، دوای چه‌ندین کاتزمیر چاوه‌رپیکردن هه‌وائی گه‌یشت به ناخیری گیانم...

(هاوولاتیانی ئازیز، تکام وایه هیمن بن و په‌چاوی بارودۆخ و ته‌ندروستی دایک و باوکه‌کانی دیکه بکه‌ن). ئیمه نه‌مانتوانی یه‌ک لاشه‌ی ته‌واو به‌یئینه‌وه به‌هۆی که‌وتنه‌خواره‌وه‌ی فرۆکه‌که، هیچ یه‌کی‌ک له سه‌رنشینان به سه‌لامه‌تی و له‌شی ته‌واو نه‌ماوته‌وه...

ئاخر ھەۋالى ۋا غىرەتى دەۋىت، ھىزى دەۋىت، من سارد ۋەك مردوۋىيەك لە
 فېرۇكەخانە ھاتمەدمرەۋە خۇ قىژە ۋ نالەى داىكە جەرگ سوتاۋەكان، ئاسمانى
 پېرۇدبوۋ ئاسمانىش پېرۇبوۋ! چۈنكە لەشەققەى تروسكەى د او بارانى ۋەرانى،
 كەچى فەرەنگىزى بېھەست ھەر لەپېكرىن بەردەوام بوۋ، ئاخر من ئاشقى
 فەىروز بووم ئەۋ دئبەرى من بوۋ، من تەۋاۋ شكاوم ئىستا!

گەر يەكەك ھەبىت پارچەكانم كۆبكاتەۋە، نووسەر بىت ۋ پەىقى جوانم ئى
 دەھۇنىتەۋە! شاعىر بىت دەردى دوورىى يار لە من دەنووسىتەۋە! پەىكارتاشىك
 بىت بوۋكەلەىيەكى جوانم ئى دەردەچىت! وىنەكىش بىت جوانىى ژيان لە من
 دەنەخشىنىت، ۋەلى گەر بگەۋمە دەستى كرىكارىكى زىر ۋ نوسەرىكى
 بىئەزموون ۋمەعشووۋقىكى ۋەك تۆ عاشقىكى ناشرىن ۋ ترسناكم ئى
 دەردەچىت.

ئاخر فەىروز گىان من بىتۆ رانەھاتووم، من ناتوانم چى بگەم؟ نازانم من نازانم
 دەبىت چى بگەم چى بنووسم ۋەك ھىچ كەس نىم ۋەك فەىروز نىم كاتىك
 دەشكىم دەچەمىمەۋە، پارچەكانم كۆدەكەمەۋە ۋ دەپۇم. خۇزگە ۋەك فەىروز
 بام ۋەك ئەۋ بمتوانىايە بگرىم، ھاۋار بگەم، بۆ ئامىزىك بنالېنم بېھەست ۋ

دئسارد ئەبەم، تا شەو دانیشتم لەسەر مۆبیلەكەم، دووبارە ئاسمان لەشەققەى
 گریانى دا. وتم: با ئەم جارە بەتەنیا نەبیت هیچ نەبیت كە خۆم پێویستم بە
 ئامیزیکە بچم ئامیز بۆ ئاسمان بکەمەوه، لە ئامیزم بگری، چۆمە باخچە
 دانیشتم لەبەر بارانەكە وەك ئەوهى ئاسمان بیهویت ئاسوودەم بکات بۆیە گریا،
 پەنگە ئاسمانى پەش دئی بۆ حائلم سووتابیت، ویستی هەبوویت ئاسوودەم بکاتم
 لەگەئم بگری دئم تەعزیهى هەبوو بەلام چاوەکانم بیاك بوون لە پشتنى دوو
 دئۆپ باران بۆ ئارامى رۆح و دئم. ئاسمان كە ئامیزئ بۆ كەردمەوه توانیم
 كەمیک بگریم نازانم تا كەى لەوئ بووم بەلام كە هەئسامەوه خۆر وەدمر
 كەوتبوو تەواوى گیانم تەر ببوو، پێویستم بە فەیرۆز بوو تا قژم شانە بکات
 هەر لەو دەمە وەبەر خۆمەوه ورتاندم، تالە قژەکانم لەوتەى پەنجەکانتى ون
 كەردوو لە ئامیزی خۆى و لە گشت عالەم زوویر بووه، تال بە تالئ داواى برینى
 دەكەن، شانم سكالائى هەیه بەرانبەر قژم كە گوايه لەوتەى كورتبووتەوه
 شانەکانم مافى تەواو و مرناگرن و پەرنابنەوه، لەداوى ونبوونت هەمووان
 گلهبیان ئاراستەم دەكەن، بێرمهوه تەواو و مەرس بووم لییان چیدیکە تاقەتم
 نەماوه...

من سهختی وام نەبینیوو نەمدەزانی که پارچەیهک له رۆحت ماڵئاوایی کرد
دەبێت چیی بکهیت، من که رۆژانیک زامی کچانی شارم تیمار دەکرد، ئەمەپۆ
دانیشتوووم بەدیار زامی خۆمەوه وەبەر چاومەوه خوینی لێ دەچۆرپیت.

باومر دەکەن نازانم چی دەنوسم؟ نازانم چی دەئێم ئاخر من هیچکات بێ
فەیرۆز شتم نەنوووسیوه، ئەسلەن نەمدەزانی نووسین چۆن دەکریت ئیستا له
حالی نامرادیی عاشقان حالی بووم، ئاخی فەرەنگیزیکی ترسنۆکی ئاوا
بێهەست و سارد نەیدەزانی زامی عیشق چیه ئاشقبوون یانی چی!

من وازم له فەرمانگە هینا، تا مانگی یهکهەم هاوڕێکانم دەهاتن بۆ دڵنەواویم
دوای ئەوانیش کهەم کهەم دەهاتن بگره هەندیکیان هەر نەدەهاتن، من سهیرم
پێ دیی خودایه چارهی زامی هەموو ئەوانەم کردوو، ئیستا لهکوین من که
پێویستم به تیماره؟

کەس له دەورم نییه دوای فەیرۆز دەورم چۆن بوو ئاخر خۆ بەرلهوهی فەیرۆز بناسم
وا نەبووه بۆ ئیستا به نەبوونی وای لێهات؟

نازانم به تهواوی بوو به سائیک یان نا بهسهردنی پارچەیهک له رۆحم رۆشت
به‌اللام ئەوه دەزانم ئیستا خەریکی بەرپکردنی کاتهکانی خۆم بەرمو مردن

نزيك دەبمەۋە. فەيروز ئاۋاتەكەتم نەھيئا دى، ئازىزم تەمەن رېئادا كىتېبەكەت چاپىكەم ئاخردىل چۆن بەرگەھى ژيان دەگرىت دۋاى تۆ من ئىستا لە وەرگرتنى چارەسەرى كۆتايىم بۇ نەخۆشېيەكەم كە شېرپەنجەھى مېشكەم تووش بوۋە، ئەگرىكى وانىيە بۇ چاكبوونەۋەم وەلى من خەم بۇ ئەۋە ناخۆم داخى ئەۋەم لە دئە كە مردم دەمەۋىت بېمەلات بەلام چۆن؟ نازانم! دەمەۋىت لاشەھى منىش ھەر لەو شوپنە فرېبەن كە تۆى ئى كەۋتەخوارەۋە ھېچ نەبېت لە دوونياكەھى تر پېت ئاشتېبمەۋە، من ئىستا نازانم كەھى دۋايىن دېرم دەنۋوسم، بەلام ئەۋە دەزانم و دئىيام لېى كە ۋادەھى مەرگم زۆر زياتر لە شادەمارى ملىم لېم نزيكە، من ئىدى ھېزم نەماۋە بىنۋوسم، فەيروزم لېم زوۋىر مەبە، جەستەھى بېھېزم دېتەۋە لای تۆ و دايكەم بېئۆقرەم بۇ دىدارتان، لە فەرەنگىزەۋە خواتان لەگەل، گەر لە ژياندا مام بە دكتۆرە دئسۆزەكەمەم وتە كە ئەم چەند رۆژەھى ماۋمە بىنۋوسىتەۋە، من ھاتم بۇ لات فەيروز گيان.

من "هلن" دکتۆری فه‌ره‌نگیز خان، وه‌ك ئیوه كه سه‌رته‌تا خویندووتانه‌ته‌وه،

نازانم چی روودهدات به‌لام ئه‌وه‌م وه‌به‌رچاو بوو كه عیشقی فه‌یروز فه‌ره‌نگیزی سووتاند دووریی فه‌ره‌نگیزی رووخاند و تواندییه‌وه.

من له نووسین باش نیم، ته‌نیا ده‌زانم ده‌رمانی نه‌خۆشه‌كانم بنووسم ،به‌لام ئه‌وه‌ی پێویست بوو باسی بکه‌م و پێویستی به‌ پێک‌خستنی رسته‌كان نه‌بوو ئه‌و شه‌وه‌بوو كه فه‌ره‌نگیزخان گیانی سپارد...

دوای دوو رۆژ به‌پیدانی نامه‌که‌ی به‌ من، كه چیدی توانای نووسینی نه‌ما‌بوو گیانی سپارد، له شه‌وی قه‌دری مانگی رهمه‌زان ئه‌و شه‌وه‌ حالی هیچ باش نه‌بوو، خۆم و باوکم له نه‌خۆشخانه ماینه‌وه به‌ حوکه‌می ئه‌وه‌ی باوکم به‌رپێبه‌ری نه‌خۆشخانه‌بوو، داوام کرد خۆی بپه‌لام بیه‌میوانی فه‌ره‌نگیز خان، باوکم هات و قورعانیکی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، له‌ژووری فه‌ره‌نگیز خان بووم تا من کاره‌كانم ته‌واو کرد، له زاری باوکمه‌وه كه‌ده‌یوت: ئه‌م فه‌ره‌نگیزخانه گه‌یشته‌ عه‌شقی ئیلاهی مردنیکی وا به‌ نسیبی من بپت کچی خۆم، به‌ر له هاتنی فریشته‌ی مه‌رگ، داوای کرد كه كه‌میك ئاوی بۆ ببه‌ین، له کاتی‌کدا دوو رۆژ بوو هیچی نه‌خواردبوو، هه‌میشه‌ ده‌یوت له‌م رۆژانه ده‌گه‌مه‌وه عیشقی

ئه‌به‌دیم، من بۆ دیداری عیشقم دەرۆم تووخوا دکتۆره خانم رێگریم مه‌که به
 دەرمان، من دهمه‌وێت برۆمه لای عیشقم.

دوای داواکردنی ئاو، باوکم هات و داوای کرد لایان بم دهست و دهموچاوی
 تهر کرد، که مێک دهستی جولاند باوکم دمیوت: ئه‌وه‌نده‌ی بزانه نوێزی کردووه
 ئاخر فه‌رمه‌نگیز خان نه‌یده‌زانی شه‌وی قه‌دره ئه‌سله‌ن به‌و کۆتایانه نه‌یده‌توانی
 دانیشیت، دواتر به‌ وتی "الله اکبر الله اکبر" چهند جارێک دووباره‌ی کرده‌وه
 و وتی: ره‌فیعان ئه‌وه‌تا گه‌یشتم به‌ عیشق ئیلاهی، سه‌یرکه‌ن عیشقی من هات،
 هاتووه تا بمبات له‌گه‌ڵ خۆی من و باوکم ئه‌و کات هیچمان نه‌کرد ئه‌سله‌ن
 مرۆف له‌و کاتیا نازانی‌ت چی بکات، بگریه‌ت، بترسی‌ت، بروا نزا بکات،
 کړنۆش به‌ریت؟!

دوا وته‌کانیم بیره، وتی: دکتۆره خان نه‌موت عیشقی من دیت بمبات، ئه‌ها
 ئه‌وه‌تا فه‌یروزم هاتووه بمبای، دایه گیان بابهی شیرینم بۆ نافه‌رموونه ژووره‌وه
 ده وهرن تووخوا، دکتۆره خان زوویر ده‌بی‌ت گهر سوپاسی ئه‌و نه‌که‌ن، بۆ ئاخر
 په‌له‌ی چیتانه فه‌یروزی من، دکتۆره تووخوا ببوره من ده‌بی‌ت برۆم له‌ دایه‌م زوویر
 مه‌به، من له‌جیی ئه‌وان داوای به‌خشین ده‌که‌م.

باوكم چاوانی مرواری ئه‌ دهباری، فه‌ره‌نگیزی فریشته‌ئاسا به‌خه‌نده چاوی

ئیکنا!

من تا چه‌ند هه‌فته‌یه‌ك له‌ژیر شوکی ئه‌و شه‌وه‌وه مابووم، به‌ته‌واوی ئیانم

مه‌رگی وا جوانم نه‌دیوو، خودا بیکاته قسمه‌تی هه‌موومان.

«اللهم إنك عفو تحب العفو فاعف عني»..

ئەوێ تۆی خوینەر پێی ئاشنا بووتی ڕەنگە هیچ نەبیت، بەلام بۆ من زۆرە
گرنگبوو ڕوودانی چەند شتیك له یەك چیرۆك كۆبكه مەو، كه لەم ڕۆژانەى
دواى كوشتن و مردنى ئافەرتان گەلێك زیادى كردوو،

كۆ دەیزانیت من دەبم بە دەرووناس كه ل چیرۆكه كه باسم كرد، من له
واقیعدا خوليام دەرووناسى بوو بەلام له بەشیكى دیکه وەرگیرام.

كۆ دەزانیت ڕەنگە بێكەسترین مەخلوق گەر یەكێك هەبیت دەستی بگریت
ببیت بە گشت كەسى، ڕەنگە ئەو خەوێ من هەمبوو بیهێنیتە دى، هەر
بەرپاست كۆ دەیزانیت له كۆتایى چیرۆكه كه ئەو كچهى دەبوت بێكەسم
دەبیت بە پارێزەر و وه كچێكى دیکهش به نەبوونی خۆى ژيانى ئا:ۆز دەكات.
لێردا سەیرە تەنانەت ئەم كچهش بێكەس نەبوو باوەرپى بە ئیلاهی هەبوو،
هەموومان باوەرمان بە خودا هەیه، بەلام یەقینمان نییه كاتێك داواى شتیك
دەكەین، تەنها خودا دەتوانیت ژیان ت بگۆریت، فەیرۆز كچێكى بێكەس بوو،
بوو بە باشترین كەس، خێزانى دروست كرد تەنانەت دواى مردنى فەرەنگیز
بوو بە مەجنونى دێوانە بۆى، لێردا بووئەستە و بزانه عیشق تەنیا بۆ ڕەگەزى
بەرانبەر نییه.

خودا ئەوی نارد بۆم بۆ ئەوہی تەنیاہی ئەو کۆتایی پە بیت و منیش بگەم

بە عیشقی راستی، ھەموو کارەکان خودا کردی و لە توانایدا بوو.

تۆش بووہستە لە سەرزەنشت کردنی خۆت، پەنگە خودا رۆژیک ژیانت بگۆریت

کە خۆت ئەسلەن بەو جۆرە بیرت لێ نەکردبیتەوہ.

(خودا لەبیر مەکن، پشٹی پەن بپەستن، وا مەزانە تەنیاہیت و بیکەسیت، ھەلەہی

وا بەزەہینتدا نەہیت، خودا ھەمیشە لەگەلتە، خودا خولقینەرتە، چۆن تۆی لەیاد

دەچیت؟ خودا زۆری خۆشدەوییت، بۆپە تۆی وەک مرۆف ھیناوەتە بوون.)

- کۆتایی -